



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 1079/24
5.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Снежане Јовановић, председника већа и судија Драгољуба Албијанића и Раше Јанковића, чланова већа, са судским саветником Снежаном Миленковић као записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела насиље у породици из члана 194 став 3 у вези са ставом 1 КЗ и др., одлучујући о жалбама јавног тужиоца Трећег ОЈТ у Београду и браниоца окривљеног, адвоката Владимира Бојића, изјављеним против пресуде Трећег основног суда у Београду К бр. 429/22 од 20.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 05. новембра 2024. године, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца АЈТ у Београду, донео је већином гласова

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Бојића, па се пресуда Трећег основног суда у Београду К бр. 429/22 од 20.03.2024. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду К бр. 429/22 од 20.03.2024. године окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194 став 3 у вези са ставом 1 КЗ и продужено кривично дело насиље у породици из члана 194 став 5 у вези са чланом 61 КЗ. Суд је окривљеном АА за кривично дело насиље у породици из члана 194 став 3 у вези са ставом 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 6 месеци и за продужено кривично дело насиље у породици из члана 194 став 5 у вези са чланом 61 КЗ казну затвора у трајању од 3 месеца и новчану казну од 50.000,00 динара, па га применом члана 60 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 8 месеци и новчану казну од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. На основу члана 84 КЗ суд је окривљеном АА изрекао меру безбедности обавезног лечења алкохоличара, која ће се извршавати у Заводу за извршење казне затвора или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем, али не

дуже од изречене казне затвора. Време проведено у установи за лечење урачунава се у казну затвора.

Суд је на основу члана 89а КЗ према окривљеном АА изрекао меру безбедности забране приближавања и комуникације, тако што се окривљеном забрањује приближавање оштећеној ББ на удаљености мањој од 100 метара и забрањује приступ око места становања оштећене на адреси ... на удаљености мањој од 100 метара и забрањује даље узнемиравање оштећене, односно даља комуникација са оштећеном лично телефоном и писано, у трајању од једне године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору, односно у здравственој установи у којој се извршава мера безбедности, не урачунава у време трајања ове мере. Изречена мера може се укинути пре истека времена за које је одрђена ако престану разлози због којих је одређена.

Оштећена ББ упућена је да имовинскоправни захтев може остваривати у парничном поступку. Окривљени је ослобођен обавезе плаћања трошкова кривичног поступка у смислу члана 261 став 2 тачка 1 до 6 и 9 ЗКП који падају на терет буџетских средстава. На основу члана 266 ЗКП награда и нужни издаци браниоца окривљеног адвоката Бојић Владимира исплатиће се из буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Трећег основног јавног тужилаштва у Београду због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и преиначи побијану пресуду тако што ће окривљеног АА осудити на казну затвора у дужем временском трајању,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Владимир Бојић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, са предлогом да другостепени суд усвоји жалбу и побијану пресуду укине, те предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду у поднеску Ктж бр. 1147/24 од 17.10.2024. године предложио је да Апелациони суд у Београду усвоји као основану жалбу јавног тужиоца Трећег ОЈТ у Београду и преиначи побијану пресуду тако што ће окривљеног АА осудити на казну затвора у дужем временском трајању, а жалбу браниоца окривљеног одбити као неосновану.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца АЈТ у Београду, на којој је размотрио списе заједно са побијаном пресудом и изјављеним жалбама, па је након оцене жалбених навода и предлога нашао:

-жалбе су неосноване.

Бранилац окривљеног АА је у жалби навео да је побијана пресуда заснована на доказу на коме се према одредбама ЗКП не може заснивати, и то на извештају МУП РС ПС Земун ПУ број 87/17 од 07.10.2021. године, уз који је приложена одштампана телефонска комуникација између оштећене ББ и окривљеног АА, јер није прибављен у

складу са одредбама ЗКП односно на основу судске наредбе, с обзиром да се ради о рачунарском податку у смислу одредбе члана 2 став 1 тачка 29 ЗКП, који представља исправу у складу са одредбом члана 2 став 1 тачка 26 ЗКП, а имајући у виду специфичност рачунарских података, доказивање електронским записом врши се увидом у његов садржај на други начин, што се може предузети искључиво вештачењем или евентуално претресањем мобилног телефона, а исто се у складу са одредбом члана 152 став 3 ЗКП не може предузети без претходно издате судске наредбе.

Веће Апелационог суда у Београду је ценило изнете жалбене наводе и нашло да се у конкретном случају не ради о незаконитом доказу и да одредба члана 152 став 3 ЗКП није повређена, с обзиром на то да се она односи на претресање уређаја за аутоматску обраду података или опреме на којој се чувају или се могу чувати електронски записи окривљеног. У конкретном случају није вршено претресање мобилног телефона окривљеног, већ су надлежном органу достављени подаци добијени фотографисањем екрана мобилног телефона оштећене, којима се поткрепљују наводи кривичне пријаве, па се питање њихове веродостојности разматра у доказном поступку, у међусобној повезаности са осталим изведеним доказима. Наиме, оштећена ББ је полицијском службенику дана 07.10.2021. године доставила одштампану телефонску комуникацију коју она поседује за тражени период, тако да до наведених доказа суд није дошао на начин како то бранилац указује, односно претресањем мобилног телефона окривљеног.

Одредбом члана 138 став 1 ЗКП прописано је да се доказивање исправом врши читањем, гледањем, слушањањем или увидом у садржај исправе на други начин, а у ставу четири истог члана да се веродостојност садржаја исправе, осим исправе из става 2 овог члана, утврђује извођењем других доказа и оцењује у складу са чланом 16 став 3 овог законика. Имајући у виду наведено, као и чињеницу да је првостепени суд у току доказног поступка фотографије екрана мобилног телефона извео као писани доказ, то наведене фотографије представљају исправе које су подобне да се користе у кривичном поступку, а веродостојност истих суд је утврђивао и ценио у контексту осталих изведених доказа по слободном судијском уверењу. Стога се по оцени овог већа не ради о незаконитом доказу, тако да није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка на коју се неосновано указује у жалби браниоца окривљеног. Првостепени суд је такође овај доказ ценио у склопу одбране окривљеног, исказа сведока оштећене ББ, сведока малолетне оштећене ВВ, те других доказа, при чему окривљени није оспоравао садржину одштампане телефонске комуникације, нити имао било какве примедбе на исту, па је полазећи од исказа оштећене ВВ и оштећене ББ, које су на уверљив, логичан и у довољној мери одређен начин описале критичне догађаје, односно радње које је окривљени АА предузимао према њима, правилно и потпуно утврдио чињенично стање у овом кривичном поступку и на исто правилно применио кривични закон.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, овај суд је нашао да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правило одабрана и њена висина адекватно одмерена. Од олакшавајућих околности ценио је чињеницу да је окривљени делимично признао радње извршења кривичних дела, да је у време извршења кривичних дела његова

способност схватања значаја својих дела и могућност управљања својим поступцима била смањена, али не и битно, да у време предузимања радње извршења кривичног дела које му је стављено на терет није био осуђиван, да се коректно држао током поступка и исказао кајање због учињених кривичних дела, док није нашао отежавајуће околности. Потом је овим околностима дао адекватан значај и окривљеном за кривично дело из члана 194 став 3 з вези са ставом 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 6 месеци и за продужено кривично дело насиље у породици из члана 194 став 5 у вези са чланом 61 КЗ казну затвора у трајању од 3 месеца и новчану казну у износу од 50.000,00 динара, па га правилно осудио на јединствену казну затвора у трајању од 8 месеци и новчану казну у износу од 50.000,00 динара и изрекао му меру безбедности обавезног лечења алкохоличара и меру безбедности забране приближавања и комуникације.

И по оцени овог суда, изреченом јединственом казном затвора у трајању од 8 месеци и новчаном казном у износу од 50.000,00 динара у потпуности ће се остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом члана 42 КЗ у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, због чега се супротни жалбени наводи јавног тужиоца којима се предлаже строже кажњавање окривљеног АА оцењују као неосновани.

На основу свега напред наведеног, применом члана 457 Законика о кривичном поступку, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар
Снежана Миленковић,с.р.

Председник већа-судија
Снежана Јовановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић